

ECS 232

2. ความน่าจะเป็น (Probability)

2.1 บทนำ

ก่อนที่จะกล่าวถึงทฤษฎีความน่าจะเป็น นิสิตควรจะทบทวนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่อง เซต (Set) ก่อน เพราะเซตมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา เกี่ยวข้องกับกลไกของวิชา คณิตศาสตร์และเกี่ยวข้องกับสถิติทุกแขนง โดยจะทำให้ความเข้าใจในเรื่องความน่าจะเป็นดีขึ้น รวมทั้งความเข้าใจในเรื่องสถิติวิเคราะห์เชิงอนุมานดีขึ้นด้วย

โดยในที่นี้จะให้นิสิตกลับไปทบทวนเรื่องเซตเอง ได้แก่เรื่องเซต การกำหนดเซตใดๆ เซตย่อย (subsets) Universal and Empty Set Venn-Diagram วิธีการทางเซต (Operation with Sets) รวมถึงกฎพีชคณิตของเซต ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

พีชคณิตของเซต (Algebra of Sets)

พิสูจน์ได้โดยใช้ Venn-Diagram

1. Idempotent Laws

$$A \cup A = A$$

$$A \cap A = A$$
2. Commutative Laws

$$A \cup B = B \cup A$$

$$A \cap B = B \cap A$$
3. Associative Laws

$$A \cup (B \cup C) = (A \cup B) \cup C$$

$$A \cap (B \cap C) = (A \cap B) \cap C$$
4. Distributive Laws

$$A \cup (B \cap C) = (A \cup B) \cap (A \cup C)$$

$$A \cap (B \cup C) = (A \cap B) \cup (A \cap C)$$
5. Absorptive Laws

$$A \cup (A \cap B) = A$$

$$A \cap (A \cup B) = A$$

6. De Morgan's Laws	$A \cup B = A \cap B$
	$A \cap B = A \cup B$
7. Identity Laws	$A \cup \emptyset = A$
	$A \cap \emptyset = \emptyset$
	$A \cup \Omega = \Omega$
	$A \cap \Omega = A$
8. Complement Laws	$A \cup A = \Omega$
	$A \cap A = \emptyset$

2.2 การทดลองชนิดสุ่มและแซมเปิลสเปซ(Random Experiment and Sample Space)

- การทดลองแบบสุ่ม คือการทดลองที่ไม่สามารถพยากรณ์หรือทำนายผลการทดลองได้อย่างถูกต้องแน่นอน เนื่องจากผลการทดลองสามารถเกิดขึ้นได้หลายกรณี
- ในทางสถิติ การทดลองแบบสุ่ม หมายถึงการกระทำใดๆที่จะทำให้ได้ข้อมูลดิบมา(raw data) โดยผลที่ได้จากการทดลองขึ้นอยู่กับโอกาส(chance)เราจึงไม่สามารถทำนายผลของการทดลองได้ด้วยอย่างแน่นอน
- ตัวอย่างการทดลองทางสถิติ เช่น
  - การโยนเหรียญ 1 อัน 1 ครั้ง ผลของการทดลองอาจเป็นได้ 2 กรณีคือ หัว และ ก้อย
  - การโยนลูกเต๋า 1 อัน 1 ครั้ง ผลของการทดลองอาจเป็นได้ 6 กรณีคือ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6
- เราเรียกเซต ซึ่งสมาชิกในเซตแทนผลของการทดลองชนิดสุ่มที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมดว่า “แซมเปิลสเปซ” (Sample Space) เขียนแทนได้ด้วย S และเรียกสมาชิกของแซมเปิลสเปซ ว่า “แซมเปิลพ้อย” (Sample Point)

Example 1 การโยนลูกเต๋า 1 ลูกนับได้ว่าเป็นการทดลองแบบสุ่ม เพราะไม่สามารถพยากรณ์ผลการทดลองได้อย่างถูกต้องแน่นอน ถ้าเราสนใจเพียงตัวเลขที่ปรากฏบนหน้าลูกเต๋า Sample Space : S_1

$$\text{ดังนั้น } S_1 = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$$

แต่ถ้าเราสนใจเพียงแต่ว่า ตัวเลขนั้นเป็นเลขคู่หรือคี่ และให้ S_2 เป็น Sample Space ของการทดลองสุ่มนี้ดังนั้น

$$\text{ดังนั้น } S_2 = \{\text{เลขคู่, เลขคี่}\}$$

Example 2 ทดลองโยนเหรียญ 1 อัน 2 ครั้ง ในการโยนแต่ละครั้ง ถ้าเหรียญเที่ยงตรงผลอาจเกิดหัว (H) หรือก้อย (T) ดังนั้น Sample Space ที่แสดงผลของการทดลองครั้งนี้มากที่สุด คือ

$$S_1 = \{HH, HT, TH, TT\}$$

แต่ถ้าผลลัพธ์ที่เราสนใจก็คือ $S_2 = \{0, 1, 2\}$

0 หมายความว่า เหรียญไม่ขึ้น H เลย

1 หมายความว่า เหรียญขึ้น H 1 ครั้ง

2 หมายความว่า เหรียญขึ้น H 2 ครั้ง

2.3 เหตุการณ์ (Events)

- นิยามที่ 1 เหตุการณ์ คือ สับเซตของแซมเปิลสเปซ นิยมเขียนแทนด้วย A, B, E เป็นต้น จำนวนเหตุการณ์ทั้งหมดจะเท่ากับจำนวนสับเซตทั้งหมดของแซมเปิลสเปซ และเหตุการณ์เกิดถ้าผลที่เกิดเป็นสมาชิกของเหตุการณ์
  - เหตุการณ์ $\emptyset$ (Empty set) หมายถึงเหตุการณ์ที่ไม่มีทางเกิดขึ้นเลย (Impossible events)
  - เหตุการณ์ S (Sure event) เป็นเหตุการณ์ที่ต้องเกิดขึ้นเสมอ
- นิยามที่ 2 เหตุการณ์ A และ B เป็นเหตุการณ์ที่แยกจากกันโดยเด็ดขาด ถ้าเหตุการณ์ทั้งสองเกิดขึ้นในขณะเดียวกันไม่ได้ สามารถเขียนได้ดังนี้ A และ B เป็นเหตุการณ์ที่แยกจากกันโดยเด็ดขาด ก็ต่อเมื่อ $A \cap B = \emptyset$
- นิยามที่ 3 เหตุการณ์ $E_1, E_2, \dots, E_n$ เป็นเหตุการณ์ที่แยกจากกันโดยเด็ดขาด ถ้า $E_i \cap E_j = \emptyset$, โดยที่ $i \neq j$ และ $i, j = 1, 2, 3, \dots, n$.

Example 3 ในการโยนลูกเต๋า 1 ลูก 1 ครั้ง หากผลการทดลองที่เราสนใจ คือ เลขที่ปรากฏบนหน้าลูกเต๋า

Sample Space คือ $S = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$

ถ้า E_1 เป็นเหตุการณ์ที่ได้เลขที่หาร 5 ลงตัว จะได้ $E_1 = \{5\}$ ซึ่งเป็นเซตย่อยของ S และมี

Sample point เป็นสมาชิกเพียงตัวเดียว ดังนั้น E_1 เป็นเหตุการณ์เดี่ยว

ถ้า E_2 เป็นเหตุการณ์ที่ได้เลขคู่ จะได้ $E_2 = \{2, 4, 6\}$ ซึ่งเป็นเซตย่อยของ S และมี Sample point เป็นสมาชิก 3 ตัว ดังนั้น E_2 เป็นเหตุการณ์ร่วม

2.4 ความน่าจะเป็น

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หนึ่งๆ เป็นการบอกถึงค่าของตัวเลขวัดว่าเหตุการณ์นั้นๆจะมีโอกาสเกิดมากน้อยเพียงใด

- โดยปกติค่าความน่าจะเป็นจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1
- ถ้าเท่ากับ 0 แสดงว่าเหตุการณ์นั้นไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลย
- ถ้าเท่ากับ 1 แสดงว่าเหตุการณ์นั้นต้องเกิดขึ้นแน่ๆ
- ถ้าอยู่ระหว่าง 0 กับ 1 แสดงว่าเหตุการณ์นั้นมีโอกาสเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่าตัวเลขนั้นอยู่ใกล้ 0 หรือ 1

ถ้า E เป็นเหตุการณ์ที่เราสนใจในการทดลองสุ่มอย่างหนึ่ง N ครั้ง แล้วเหตุการณ์ E เกิดขึ้น

ทั้งหมด n ครั้ง อัตราส่วน $\frac{n}{N}$ เรียกว่าความถี่สัมพัทธ์ (*relative frequency*) ที่จะบอกให้รู้ว่าเหตุการณ์ E มีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด จำนวนครั้งที่ทำการทดลองสุ่ม (N) ยิ่งมากเท่าใด ค่าของ $\frac{n}{N}$ จะมีแนวโน้มเข้าใกล้ 1 เราเรียกค่าของเลขตัวนี้ว่า ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ E และสามารถเขียนได้ดังนี้

$$P(E) = \lim_{N \rightarrow \infty} \left(\frac{n}{N} \right)$$

- นิยามที่ 4 ถ้าในการทดลองชนิดสุ่มอย่างหนึ่งเกิดผลได้ N วิธี โดยแต่ละวิธีของการทดลองมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้เท่าๆกัน และจำนวนวิธีที่จะเกิดเหตุการณ์ E มีอยู่ n วิธี (ใน N วิธีของการทดลอง) เรากล่าวว่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ $E = P(E)$

$$P(E) = \frac{\text{จำนวนวิธีที่ } E \text{ เกิดขึ้น}}{\text{จำนวนวิธีทั้งหมดของการทดลอง}} = \frac{n}{N}$$

หรือ

$$P(E) = \frac{\text{จำนวนสมาชิกในเซต } E}{\text{จำนวนสมาชิกในเซต } S}$$

ซึ่งจากอัตราส่วนดังกล่าวจะเห็นได้ว่า $P(E)$ จะต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 0 และต้องไม่เกิน 1

Example 4 โยนลูกเต๋าเที่ยงตรงสองลูก 1 ครั้ง จงหาความน่าจะเป็นที่

- ลูกเต๋าคู่จะขึ้นแต้มเหมือนกัน
- ลูกหนึ่งขึ้นแต้ม 1 และอีกลูกหนึ่งขึ้นแต้ม 6

วิธีคิด ในการทอดลูกเต๋าสองลูก 1 ครั้ง ลูกเต๋าลูกแรกปรากฏผลได้ 6 วิธี และลูกเต๋าสองปรากฏผลได้อีก 6 วิธี ดังนั้นจำนวนวิธีทั้งหมดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการทดลอง เท่ากับ $6 \times 6 = 36$ วิธี

$$S = \{(1,1), (1,2), (1,3), (1,4), (1,5), (1,6), \\ (2,1), \dots, (2,6), \\ (3,1), \dots, (3,6), \\ (4,1), \dots, (4,6), \\ (5,1), \dots, (5,6), \\ (6,1), \dots, (6,6)\}$$

ให้ A แทนเหตุการณ์ที่ลูกเต๋าทิ้งสองชิ้นแต้มเหมือนกัน

B แทนเหตุการณ์ที่ขึ้นแต้ม 1 หนึ่งลูก และอีกลูกขึ้นแต้ม 6

$$(a) \quad A = \{(1,1), (2,2), (3,3), (4,4), (5,5), (6,6)\}$$

$$\text{ดังนั้น} \quad P(A) = \frac{6}{36} = \frac{1}{6}$$

$$(b) \quad B = \{(1,6), (6,1)\}$$

$$\text{ดังนั้น} \quad P(B) = \frac{2}{36} = \frac{1}{18}$$

Example 5 กล่องใบหนึ่งมีลูกบอลสีแดง 3 ลูก สีขาว 2 ลูก และสีดำ 5 ลูก สุ่มหยิบลูกบอลขึ้นมา 3 ลูก จงหาความน่าจะเป็นที่จะได้ลูกบอลสีแดง 1 ลูก

วิธีคิด การเลือกลูกบอล 3 ลูกจากบอลทั้งหมด 10 ลูก

$$\text{สามารถทำได้ทั้งสิ้น} \quad \binom{10}{3} \quad \text{วิธี}$$

$$\text{การเลือกที่ได้สีแดง 1 ลูก สามารถเลือกได้ทั้งสิ้น} \quad \binom{3}{1} \binom{2}{1} \binom{5}{1}$$

$$\text{ดังนั้น} \quad P(\text{จะได้ลูกบอลสีแดง 1 ลูก}) = \frac{\binom{3}{1} \binom{2}{1} \binom{5}{1}}{\binom{10}{3}} \quad \text{วิธี}$$

2.5 คุณสมบัติและทฤษฎีของความน่าจะเป็น

จากตัวอย่างความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ใดๆ สามารถสรุปคุณสมบัติที่สำคัญของความน่าจะเป็นได้ดังนี้

คุณสมบัติที่1: ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หนึ่ง ๆ จะมีค่าเป็นบวกเสมอ นั่นคือ $P(A) \geq 0$ สำหรับ สับเซต A ใดๆของ Sample space S

คุณสมบัติที่2: $P(S) = 1$

คุณสมบัติที่3: ถ้า $A_1, A_2, A_3, \dots$, เป็นลำดับของเหตุการณ์ใดๆที่อยู่ใน Sample space S แล้ว

$$P(A_1 \cup A_2 \cup A_3 \cup \dots) = P(A_1) + P(A_2) + P(A_3) + \dots$$

นอกจากคุณสมบัติที่สำคัญของทฤษฎีของความน่าจะเป็นสามข้อข้างต้นแล้ว ยังมีทฤษฎีต่างๆที่จะมาใช้ในการเรื่องนี้อีกด้วยได้แก่

Theorem 2.3 If A is an event in a discrete sample space S, then $P(A)$ equals to the sum of the probabilities of the individual outcomes comprising A.

$$P(A') = 1 - P(A)$$

Proof ....

Example 6 หากทำการทดลองโยนเหรียญ 1 เหรียญ 2 ครั้ง หาความน่าจะเป็นที่จะได้ผลที่ออกเป็นหัวอย่างน้อย 1 เหรียญ

วิธีคิด.....

Theorem 2.3 If A and A' are complementary events in a sample space S, then

$$P(A') = 1 - P(A)$$

Proof ....

Theorem 2.4 $P(\emptyset) = 0$ for any sample space S

Proof ....

Theorem 2.5 If A and B are events in a sample space S and $A \subset B$, then $P(A) \leq P(B)$

Proof...

Theorem 2.6 for $0 \leq P(A) \leq 1$ for any event A .

Proof...

Theorem 2.7 If A and B are any two events in a sample space S , then

$$P(A \cup B) = P(A) + P(B) - P(A \cap B)$$

Proof...

Theorem 2.8 If A , B and C are any three events in a sample space S , then

$$P(A \cup B \cup C) = P(A) + P(B) + P(C) - P(A \cap B) - P(A \cap C) - P(B \cap C) + P(A \cap B \cap C)$$

Proof...

Example 6 ทอดลูกเต๋า 2 ลูก หนึ่งครั้ง จงหาความน่าจะเป็นที่จะได้

1. ผลบวกของแต้มทั้งสองของลูกเต๋าคือ 7
2. ผลบวกของแต้มทั้งสองหารด้วย 3 ลงตัว

2.6 ความน่าจะเป็นอย่างมีเงื่อนไข (Conditional Probability)

นิยาม ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ A เมื่อกำหนดว่าเหตุการณ์ B เกิด สามารถเขียนได้ดังนี้
 $P(A|B)$ สามารถกำหนดได้ด้วยสมการ

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}, \quad P(B) \neq 0$$

เมื่อ $(A \cap B)$ คือการเกิดเหตุการณ์ A และเหตุการณ์ B

เอา $P(B)$ คูณสมการข้างบน จะสามารถสรุปเป็นทฤษฎีได้ว่า

- กฎของการคูณ (General Multiplication Rule)

$$P(A \cap B) = P(A) P(B|A)$$

Example 7 หยิบไพ่สองครั้ง ไล่ 1 ใบ จากไพ่ทั้งสำรับที่มี 52 ใบ โดยไม่คืนไพ่ใบแรกกลับเข้าไปในสำรับ จงหาความน่าจะเป็นที่จะได้ไพ่โพดำทั้งสองครั้ง

วิธีคิด ... ให้ A แทนเหตุการณ์ที่หยิบไพ่ครั้งแรกได้โพดำ B แทนเหตุการณ์ที่หยิบไพ่อีกครั้งที่สองได้โพดำหลังจากหยิบครั้งแรกแล้ว

$(A \cap B)$ แทนเหตุการณ์ที่หยิบไพ่ได้โพดำทั้งสองครั้ง

$$P(A \cap B) = P(A) P(B|A)$$

$$= \frac{13}{52} \times \frac{12}{51} = \frac{1}{17}$$

2.7 เหตุการณ์ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Events)

สำหรับเหตุการณ์ใด ๆ สองเหตุการณ์ หากเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นไม่มีผลทำให้โอกาสที่เกิดเหตุการณ์หนึ่งเปลี่ยนแปลงไป เราจะเรียกเหตุการณ์ทั้งสองว่าเป็นเหตุการณ์เป็นอิสระต่อกัน (Independent events) อย่างไรก็ตามให้พิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้

โยนเหรียญ 1 อันสองครั้งจะได้ Sample space เป็น

$$S = \{HT, HH, TH, TT\}$$

ความน่าจะเป็นที่สมาชิกแต่ละตัวของ S จะเกิดขึ้นเป็น $\frac{1}{4}$ สมมติให้

$$C = \{H\}$$

$$B = \{\text{ครั้งแรกขึ้น } H\} = \{HH, HT\}$$

$$A = \{\text{ครั้งที่สองขึ้น T}\} = \{HT, TT\}$$

$$\text{จะได้ } P(B) = \frac{1}{2}, \quad \text{ได้ } P(A) = \frac{1}{2}, \quad \text{ได้ } P(C) = \frac{1}{4}$$

$$P(B|C) = \frac{P(B \cap C)}{P(C)} = \frac{P(C)}{P(C)} = 1$$

$$\text{ดังนั้น } P(B) \neq P(B|C)$$

$$\begin{aligned} P(A|B) &= \frac{P(A \cap B)}{P(B)} = \frac{P(\{HT\})}{P(B)} \\ &= \frac{\frac{1}{4}}{\frac{1}{2}} = \frac{1}{2} = P(A) \end{aligned}$$

จะเห็นว่าไม่ว่าจะกำหนดว่า B จะต้องเกิดขึ้นก่อนแล้ว A เกิด หรือไม่

กำหนดให้ B เกิดก่อน จะได้ว่า $P(A|B) = P(A)$

เราจะกล่าวว่า A และ B เป็นเหตุการณ์ที่เป็นอิสระต่อกัน หรือ ถ้าเราได้ว่า

$P(B|A) = P(B)$ A และ B เป็นเหตุการณ์ที่เป็นอิสระต่อกัน

$$\text{จาก } P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}, P(B) \neq 0$$

เนื่องจาก $P(B) \neq 0$ ดังนั้นใช้ $P(B)$ คูณตลอดจะได้

$$P(A|B) P(B) = P(A \cap B)$$

$$P(A \cap B) = P(A) \times P(B) \quad \text{ถ้า } P(A|B) = P(A)$$

2.8 ทฤษฎีเบย์ (Bayes Theorem)

ทำแบบฝึกหัดบทที่ 3 ทำทุกข้อ ให้เลือกส่งเพียง 3 ข้อ